

Упокојила се студенткиња Сара Трајковић

Сара Трајковић (1985–2009), најстарије је дете свештеника Зорана и мајке Маре. Рођена је у Врању, 12. јуна 1985. После завршене основне школе у Сурдулици, гимназије у Врању, уписује Православни богословски факултет у Београду. На блажени пут, где јој је припремљено место покоја, кренула је 31. марта текуће године. Сахрањена је на градском гробљу у Врању.

Ретки су људи и сусрети који одмах отворе нека нова врата на срцу. Сара је била једна од тих малобројних. Њена љубав према Цркви и заједници је нешто што сам одмах заволео у њој и разлог што сам се, као и остали, одмах везао за њу. Живот и сапутништво са њом био је мој највећи факултет. Од ње сам научио како човек и у тешким страдањима, попут праведног Јова, треба да прославља Господа. Многи од нас, када се сете наше драге Саре и њеног страдања, сете се речи Апостола:

„Добар рат ратових, трку доврших, веру одржах. Сада ме чека венац Правде који ће ми у онај дан дати Господ, праведни Судија“ - тако се до последњег момента држала.

А колико је волела све нас и наш живот на Факултету, најбоље сведоче њене речи из Дневника који је водила током болести:

„Кад једном дођеш на овај Факултет, пожелиш да ту и умреш, како никада не би отишао...“

Благословен је сваки трен проведен са њом. Радујмо се, јер је сада пронашла свог Женика за којим је овде трагала. Пронашла је љубав која не боли и не тражи своје.

Вјечна јој памјат!

Лазар Јовић, студент

Опроштајно слово студента Жељка Марковића

Блажени пут којим идеш данас, наша Саро, јер ти је Распети и Васкрсли Христос припремио место покоја, место свежине, одакле одбеже свака болест, мука и уздах.

Христос каже да сваки онај који верује у Њега има живот вечни, да иако умре живеће вечно, јер је Он први Васкрсли из мртвих, Он је Син Очевог, и Њему је власт дао Отац. Он је дошао у овај свет и постао човек а остао Бог, да би човека спасао и узвео на прво блаженство од кога смо отпали ђавољом преваром. Свети Јован Богослов вели да је Бог љубав и ко у љубави пребива у Богу пребива и Бог у Њему. Ту Љубав, а која је Бог, има и

наша Сара, коју смо дошли данас да испратимо на овај блажени пут на који је Господ повео. Тешко је рећи и изрећи човека и личност и биће какво је Сара била овде на земљи међу нама. Тајна је то. Можда би најбоље било одмуцати реч *Љубав* и заћутати пред тајном светости и страдања њеног. Јер сви смо сведоци колико је Сара све и свакога волела, а највише Господа, који нека би је увенчао венцем бесмртности.

Будући увек у Љубави, она нам је свима пример шта то значи да сами себе и једни друге Христу Богу предамо, угледајући се на све свете и Богородицу. Увек се сусрећући са Христом у светој Литургији и примајући живог Христа, она као да је, а јесте, ишчекивала сусрет са Њим, желећи вечност у Богу. Заувек ћемо се сећати њеног труда и жртве на нашем Факултету – и у цркви и у кухињи. Спремајући просфоре за свети принос на служби, Сара је себе приносила Христу. А служећи и свима нама она је испунила заповест љубави да онај који жели да буде највећи међу нама, буде свима слуга. Слушкиња Божија Сара, носећи Крст Христов, достигла је меру раста, пуноће, да је Христос препозна као грађанку Града небескога.

Нама, њеним ближњима, остаје да на њену несебичну љубав одговоримо љубављу молитве Васкрелом Христу да је са свима светима упокоји тамо где је живот бесмртни.

Сада, када те поздрављамо и Господу Христу испраћамо, ми те молимо, опрости нам Саро ако се огршисмо о тебе, и помени нас у молитвама својим, све нас браћу и сестре твоје, и оце наше и професоре са факултета светог Јована Богослова. Вечан ти спомен!

Слава Богу што нас је сусрео са тобом.

Помен на дан упокојења у капели светог Јована Богослова

